

afværget. Det er vel noget af det, som vi i virkeligheden diskuterer her.

Det er heldigvis sådan, at antallet af skilsmisser er for nedadgående. Så vidt jeg har forstået, er tallet faldet ca. 10 pct., og det er jo lykkeligt. Hvad årsagen er til det, kan man gætte på. En af årsagerne kunne være, at folk måske tænker sig lidt bedre om, inden de gifter sig, og i så fald er det udtryk for noget, som vi kan håbe på er varigt, og som kan forstærkes i den kommende tid.

I Venstre mener vi, at det familiepolitiske er et godt mål at reducere antallet af skilsmisser yderligere. Hvordan vi kan gøre det, er det, vi diskuterer her i dag. Jeg synes, det både principielt og i reelle spørgsmål er en interessant diskussion, som vi her har.

Grundlæggende er spørgsmålet om, hvordan man får sit ægteskab til at forløbe, den enkeltes ansvar. Vi skal ikke overse, at der kan være en tilbøjelighed til, at man i vores samfund overfører mere og mere af den enkeltes ansvarsområde til at være et offentligt anliggende. Det synes vi ikke er nogen god udvikling. Vi mener, at man skal understrege den enkeltes mulighed for selv at realisere sit liv på en fornuftig måde.

Men der kan naturligvis være situationer, hvor rådgivning i en krisesituation kan være en mulighed for parterne for at få en hensigtsmæssig løsning eller for at få vurderet sagen og dens rækkevidde. Det er der jo i dag en række muligheder for, som vi kender det, og det er da muligt, at man skal kigge på, hvad andre muligheder der kunne være.

Vi er positive over for selve grundideen i Kristeligt Folkepartis tankegang, men det siger jo ikke meget om den ydre ramme for parlovgivningen. Den finder jo sted i varierende omfang og i forskelligt regi i dag.

Det er desuden en meget frivillig sag, om man vil tage imod en parrådgivning, og det må være en mulighed, som man i givet fald også selv er med til at betale helt eller delvis. Jeg har heller ikke sporet nogen uenighed om i diskussionen her i dag, at det altså ikke er nogen gratis offentlig service, vi her taler om i den forstand, vi ellers kender det så mange steder.

Der findes heldigvis rådgivning i kommunerne i sammenhæng med anden sagsbehandling. Der er stadig mange præster, der yder en værdifuld og gratis parrådgivning. Jeg har set i en af dagens aviser, at der synes at være uenighed inden for kirkens rækker om, hvor langt forpligtelsen rækker her. Jeg vil henstille, at kirken finder ud af en entydig opfattelse af dens forplig-

telser. I Venstre mener vi, at kirken har en forpligtelse på det område her.

Jeg er desuden orienteret om, at hele spørgsmålet, vi diskuterer, har været forhandlet i forbindelse med satspuljen i efteråret 2000. Det er en selvfølge, at vi ikke her i dag drøfter satspuljens fordeling eller for den sags skyld finansloven for 2002.

Men der er også nogle omstændigheder i forbindelse med hele denne diskussion, som tyder på, at man i offentligheden har fået det indtryk, at vi her i dag skulle diskutere de økonomiske rammer, og det mener vi i Venstre ikke at vi skal. Det gør vi til den tid.

Men jeg tror, regeringen kunne gøre noget for at opfylde målsætningen for temaet i dag. Man kunne gøre noget for at gå hele lovgivningen igennem for at prøve at fjerne de bestemmelser, der straffer ægteskabet.

Meget er gjort, og en række sociale love er tilrettet med det sigte. Skattelovene er i færd med at blive fulgt op, men jeg tror, at en gennemgribende gennemgang af vores lovgivning med henblik på at finde de områder, hvor man stilles ringere ved at indgå ægteskab eller ved at lade sig skille, ville være en nyttig foranstaltning.

Det var mit konstruktive bidrag til debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne kvittere for Venstres og hr. Knud Enggaards indlæg. Jeg synes, det var – med hr. Knud Enggaards egne ord – et yderst konstruktivt indlæg.

Jeg kunne måske godt tænke mig, at Venstre mere kontant forholdt sig til det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti nu har fremsat, og Enhedslisten har jo rent faktisk også fremsat et forslag til vedtagelse her i debatten. Jeg synes måske også, at det kunne være konstruktivt for det videre forløb at få en præcis melding på det. Hvordan stiller Venstre sig til de forslag til vedtagelse, der er fremsat på nuværende tidspunkt?

Så vil jeg godt sige, at når vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke har været mere konkrete denne her gang, end vi rent faktisk er med essensen i vores vedtagelse, nemlig at regeringen skal fremlægge en handlingsplan, der kan være med til at forebygge antallet af skilsmisser, herunder inkludere parrådgivning, så er det, fordi vi selv har arbejdet meget konkret en gang før i 1999, da vi fremsatte forslag om parrådgivning.